

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/32961 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, van 5 september 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 22 augustus 2007 is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 5 september 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 12 september 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 20 september 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J. van de Kolk, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

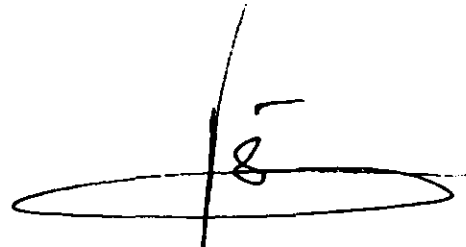
w.g. Van de Kolk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 oktober 2007

347-549.

Verzonden: 12 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

POLITIE

7

- Brabant Noord

0111.13.2043

Frederik Jan Dommerholt, brigadier van het regionaal politiekorps Brabant Noord, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

Achternaam	:
Voorna(a)m(en)	:
Geboortedatum	:
Geboorteplaats	:
Geboorteland	: Zaïre
Nationaliteit(en)	: Onbekend
Geslacht	: mannelijk

registratie	nom
in INDIS	om
	datum
INDIS	
IND	
ontvangst-	22 AUG 1997
datum	
classificatie	
Adres (Congolese)	
invoer-	om
controle	datum

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
- niet beschikt over voldoende middelen van bestaan om in zijn levensonderhoud te kunnen voorzien.

Plaats : 's-Hertogenbosch
Datum : 22/08/2007
Tijd : 13:30 uur.

VD DEN BOSCH

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaria,
de hulpofficier van justitie,
de brigadier,
FJ Dommerholt



Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

R R

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Zutphen

Sector Bestuursrecht
Enkelvoudige kamer

Reg.nr.: AWB 07/32961 VRONTN

Uitspraak in het geding tussen de vreemdeling genaamd althans zich noemende:

geboren op
van Congolese nationaliteit,
verblijvende in detentiecentrum 'Zeist' te Soesterberg,
V-nummer
eiser,
gemachtigde: mr. G.J.B.C. Maton, advocaat te 's-Hertogenbosch,

en

de Staatssecretaris van Justitie
verweerder,
gemachtigde: mr. M.P. Gaal-de Groot, werkzaam bij de IND.

1. Procesverloop

Bij besluit van 22 augustus 2007 is eiser in vreemdelingenbewaring gesteld op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000).

Eiser heeft daartegen bij brief van 22 augustus 2007 beroep ingesteld. Het beroep strekt tevens tot toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter zitting van 29 augustus 2007. Eiser is daarbij in persoon verschenen, bijgestaan door mr. R.J.M. Oerlemans, kantoorgenoot van zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen. Ter zitting was een tolk aanwezig.

De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting geschorst teneinde verweerder in de gelegenheid te stellen gegevens over de strafrechtelijke detentie in te zenden. Bij brief van 30 augustus 2007 heeft verweerder voornoemde gegevens ingezonden. Hierop is namens eiser bij brief van 31 augustus 2007 gereageerd. Nadat beide partijen toestemming hebben verleend voor afdoening van het beroep zonder nadere zitting, heeft de rechtbank het onderzoek op 31 augustus 2007 gesloten.

Reg.nr.: AWB 07/32961 VRONTN

2

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 94, vierde lid, van de Vw 2000 dient de rechtbank te beoordelen of de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in strijd is met deze wet dan wel bij afweging van alle betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is.

2.2 Namens eiser is aangevoerd dat hij nog een beroepsprocedure en een verzoek om een voorlopige voorziening heeft lopen tegen de afwijzing van zijn verblijfsvergunning en dat eiser het verzoek om een voorlopige voorziening in Nederland mag afwachten. Eiser had dan ook niet op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a van de Vw 2000 in bewaring gesteld moeten worden doch op grond van het bepaalde onder b van dat artikellid.

2.3 De rechtbank kan eiser niet volgen in zijn stelling dat hij op een onjuiste grondslag in bewaring is gesteld. Daartoe overweegt de rechtbank dat eisers bezwaarschrift tegen de ambtshalve beslissing om hem niet in aanmerking te brengen voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd bij beschikking van 20 maart 2007 ongegrond is verklaard en eiser daardoor niet langer rechtmatig verblijf heeft in Nederland. Het daartegen door eiser ingestelde beroep heeft geen schorsende werking en in de voorlopige voorziening, waarin is verzocht om de uitzetting van eiser achterwege te laten totdat op het beroepschrift is beslist, is tot op heden nog geen uitspraak gedaan. De toezegging van verweerder dat geen gebruik zal worden gemaakt van de bevoegdheid tot uitzetting voordat op het verzoek om een voorlopige voorziening is beslist, betekent niet dat eiser rechtmatig verblijf heeft in de zin van artikel 8, aanhef en onder f, g of h van de Vw 2000.

2.4 Met betrekking tot de door verweerder ingediende gegevens aangaande eisers strafrechtelijke detentie overweegt de rechtbank als volgt.

De bewijzen van ontslag zijn weliswaar getekend op 20 augustus 2007 maar zien naar het oordeel van de rechtbank op de ontslagdatum 22 augustus 2007. De stelling van de gemachtigde van eiser dat uit deze stukken dient te worden geconcludeerd dat de strafrechtelijke detentie van eiser reeds op 20 augustus 2007 is geëindigd, wordt door de rechtbank niet gevolgd.

2.5 Naar het oordeel van de rechtbank kan het besluit tot oplegging van de maatregel van vreemdelingenbewaring wegens het vermoeden van onttrekking aan uitzetting toetsing in rechte doorstaan. De rechtbank neemt daarbij in aanmerking dat eiser - zoals ook in het besluit is aangegeven - niet beschikt over een identiteitsdocument in de zin van artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000, zich niet heeft gehouden aan zijn vertrektermijn en over onvoldoende middelen van bestaan beschikt om in zijn levensonderhoud te voorzien. Het betoog dat eiser geen vertrektermijn zou zijn medegedeeld faalt, nu eiser ten tijde van de inbewaringstelling hier te lande geen rechtmatig verblijf (meer) had en ingevolge artikel 61 van de Vw 2000 op eiser de rechtsplicht rustte Nederland uit eigen beweging te verlaten. Voorts volgt de rechtbank eiser niet in zijn stelling dat hij wel over voldoende middelen van bestaan beschikt omdat hij door zijn moeder wordt onderhouden, aangezien niet is gebleken dat eiser over zelfstandige middelen van bestaan beschikt. De rechtbank verwijst in dit verband naar een uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 25 april 2006 (zaaknr. 200602001/1).

2.6 De procedure leidend tot de inbewaringstelling en de wijze van tenuitvoerlegging van de bewaring zijn in overeenstemming met de wettelijke vereisten.

Reg.nr.: AWB 07/32961 VRONTN

3

2.7 Nu de gronden de maatregel kunnen dragen bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat onder de gegeven omstandigheden geen aanleiding bestond voor het toepassen van een lichter middel dan de aan eiser opgelegde maatregel van vreemdelingenbewaring. Verweerder heeft met name het risico dat eiser niet meer voor uitzetting beschikbaar zou zijn, zodra deze in zicht zou komen, niet hoeven aanvaarden.

2.8 In hetgeen overigens is aangevoerd, vindt de rechtbank geen grond voor het oordeel dat de bewaring in redelijkheid niet (langer) gerechtvaardigd is.

2.9 Het beroep dient derhalve ongegrond verklaard te worden en het verzoek om schadevergoeding afgewezen.

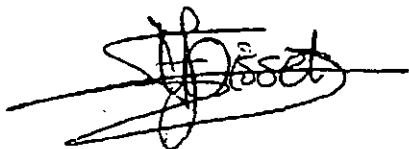
2.10 De rechtbank acht geen termen aanwezig voor een proceskostenveroordeling.

3. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus gegeven door mr. M.J.H. Schuurman en in het openbaar uitgesproken op 5 september 2007 in tegenwoordigheid van mr. F.J. Wissels als griffier.



Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen één week na de verzending van een afschrift van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC Den Haag.

Afschrift verzonden op:

- 5 SEP. 2007

De afzender aanvaardt het oorspronkelijke
afschrift van de Afdeling bestuursrechtspraak - Rechtbank
te Zutphen

RAAD VAN STATE	
5423	INGEKOMEN
B	12 SEP 2007
ZAAKNR.	
AAN:	V3
BEHANDELD: DD:	PAR:

MATON ADVOCATEN

Advocaten
mr. G.J.B.C. Maton
mrw. mr. M.T. Kruwenhoven
mrw. mr. H.W. Blatter
mr. R.J.M. Oerlemans

Juristisch medewerkers
mr. J.R. Ali
mrw. C.E.M. van Veldhuizen
mrw. K. van den Dungen

Julianaplein 3
5211 BA 's-Hertogenbosch

Tel. 073-610 06 14
Fax 073-612 53 79

www.matonadvocaten.nl

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Hoger beroep vreemdelingenzaken

Postbus 16113

2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Fax: (070) 365 13 80

's-Hertogenbosch, woensdag 12 september 2007

Inzake: / MvJ / RvSt / Hoger beroep / Vreemdelingenbewaring

Ons kenmerk: 7.09.GM.2076

IND nummer: 0111.13.2043

V nummer:

Uw kenmerk:

HOGER BEROEPSCHRIFT

Hoogedelgestrenge Heer, Vrouwe,

Appellant, de heer geboren op , van Congolese nationaliteit, thans verblijvende in detentiecentrum 'Zeist' te Soesterberg, en in deze zaak vertegenwoordigd door, en domicilie kiezende bij, zijn gemachtigde mr. G.J.B.C. Maton, advocaat te 's-Hertogenbosch, kantoorhoudende aan het Julianaplein 3 te (5211 BA) 's-Hertogenbosch, die voorts verklaart tot het instellen van dit hoger beroep bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd en als zodanig voor hem zal optreden, geeft het navolgende te kennen:

Appellant heeft op 22 augustus 2007 beroep ingevolge de Vreemdelingenwet 2000 ingesteld bij de Rechtbank 's-Gravenhage tegen de eerste toepassing jegens hem van een vrijheidsbenemende maatregel ex artikel 59 VW 2000. In het kader van deze procedure heeft appellant voorts een schadevergoeding ex artikel 106 VW 2000 gevorderd.

MATON ADVOCATEN

Bij uitspraak van 5 september 2007, zaaknummer: AWB-07/32961 VRONTN, heeft voornoemde rechtbank dit beroep ongegrond verklaard, welke uitspraak appellant op dezelfde datum is toegezonden. Een afschrift van deze uitspraak wordt als productie 1 bijgevoegd.

Appellant kan zich niet verenigen met deze uitspraak van de rechtbank en komt daartegen bij Uw Afdeling in hoger beroep.

Ter onderbouwing van zijn hoger beroep voert appellant de volgende grieven aan tegen genoemde uitspraak:

GELET OP ARTIKEL 85 VAN DE VREEMDELINGENWET 2000

EERSTE GRIEF

Onderdeel van de uitspraak van de rechtbank waarop appellant zich niet kan verenigen

Appellant kan zich niet verenigen met hetgeen de rechtbank in rechtsoverweging 2.3. van zijn uitspraak heeft overwogen. Rechtsoverweging 2.3. luidt als volgt:

"De rechtbank kan eiser niet volgen in zijn stelling dat hij op een onjuiste grondslag in bewaring is gesteld. Daartoe overweegt de rechtbank dat eisers bezwaarschrift tegen de ambtshalve beslissing om hem niet in aanmerking te brengen voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd bij beschikking van 20 maart 2007 ongegrond is verklaard en eiser daardoor niet langer rechtmatig verblijf heeft in Nederland. Het daartegen door eiser ingestelde beroep heeft geen schorsende werking en in de voorlopige voorziening, waarin is verzocht om de uitzetting van eiser achterwege te laten totdat op het beroepschrift is beslist, is tot op heden nog geen uitspraak gedaan. De toezegging van verweerder dat geen gebruik zal worden gemaakt van de bevoegdheid tot uitzetting voordat op het verzoek om een voorlopige voorziening is beslist, betekent niet dat eiser rechtmatig verblijf heeft in de zin van artikel 8, aanhef en onder f, g, of h van de Vw 2000."

MATON

ADVOCATEN

Gronden waarop appellant zich niet met het genoemde onderdeel van de uitspraak van de rechtbank kan verenigen

1. De rechtbank stelt in rechtsoverweging 2.3. impliciet dat eiser terecht door verweerder op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 in bewaring is gesteld.

2. Voorwaarde voor rechtmatige toepassing van de maatregel van bewaring op grond van voornoemde artikel is dat voldoende zicht bestaat op uitzetting.

3. De wet spreekt immers van: met het oog op uitzetting.

4. De rechtbank heeft echter terecht vastgesteld dat verweerder aan eiser heeft toegezegd dat hij geen gebruik zal maken van de bevoegdheid tot uitzetting voordat op het verzoek om een voorlopige voorziening is beslist.

5. Eiser stelt dat in ieder geval tot aan het moment dat de voorzieningenrechter in de Rechtbank 's-Gravenhage op het verzoek van eiser tot het treffen van een voorlopige voorziening heeft beslist hij niet zal worden uitgezet.

6. Er is volgens eiser dan tot aan dat moment geen sprake van een situatie als bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef, van de Vreemdelingenwet 2000. (met het oog op uitzetting situatie)

7. Indien de voorzieningenrechter alsnog beslist dat eiser de beslissing op zijn beroepsschrift in Nederland mag afwachten, dan verblijft hij rechtmatig op grond van artikel 8, aanhef en onder h, van de Vreemdelingenwet 2000.

8. Er is in dat geval eveneens geen sprake van een met het oog op uitzetting overeenkomende situatie.

MATON

ADVOCATEN

9. Eiser stelt zich op het standpunt dat de maatregel van bewaring ten onrechte door verweerder is toegepast aangezien geen sprake is van met het oog op uitzetting als vereist in artikel 59, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000.

TWEEDE GRIEF

Onderdeel van de uitspraak van de rechtbank waarop appellant zich niet kan verenigen

Appellant kan zich niet verenigen met hetgeen de rechtbank in rechtsoverweging 2.4. van zijn uitspraak heeft overwogen. Rechtsoverweging 2.3. luidt als volgt:

"Met betrekking tot de door verweerder ingediende gegevens aangaande eisers strafrechtelijke detentie overweegt de rechtbank als volgt.

De bewijzen van ontslag zijn weliswaar getekend op 20 augustus 2007 maar zien naar het oordeel van de rechtbank op de ontslagdatum 22 augustus 2007. De stelling van de gemachtigde van eiser dat uit deze stukken dient te worden geconcludeerd dat de strafrechtelijke detentie van eiser reeds op 20 augustus 2007 is geëindigd, wordt door de rechtbank niet gevolgd."

Gronden waarop appellant zich niet met het genoemde onderdeel van de uitspraak van de rechtbank kan verenigen

10. Het is vaste rechtspraak van Uw Afdeling dat de vreemdelingenrechter uitsluitend bevoegd is te oordelen omtrent toepassing van maatregelen genomen op grond van de Vreemdelingenwet 2000 c.a.

11. Oordelen die aan de strafrechter zijn voorbehouden, wordt niet door de vreemdelingenrechter in aanmerking genomen.

12. Er wordt van de rechtmatigheid van een strafrechtelijke beslissing uitgegaan totdat het tegendeel door de strafrechter is beslist.

MATON

ADVOCATEN

13. De rechtbank heeft in zijn rechtsoverweging echter in strijd met de vaste jurisprudentie van Uw Afdeling besloten aangezien de rechtbank wel een inhoudelijk oordeel heeft geveld omtrent de toepassing van een strafrechtelijke straftoepassing.

14. Immers, de rechtbank heeft de ontslagdatum van 20 augustus 2007 eigenhandig geïnterpreteerd als zijnde 22 augustus 2007 terwijl dit niet tot de bevoegdheid van de vreemdelingenrechter mag worden gerekend.

15. Ingevolge artikel 553 van het Wetboek van Strafvordering is het openbaar ministerie belast met de tenuitvoerlegging van strafrechtelijke beslissingen.

16. De interpretatie van de ontslagdatum is derhalve voorbehouden aan de strafrechter.

17. Nu de vreemdelingenrechter niet bevoegd is om de ontslagdatum uit detentie zelfstandig te beoordelen, moet ervan worden uitgegaan dat de ontslagdatum wel degelijk 20 augustus 2007 is.

18. Dit heeft tot gevolg dat eiser twee dagen, namelijk tussen 20 augustus 2007 en de datum waarop wij in bewaring is gesteld 22 augustus 2007 op onduidelijke titel van zijn vrijheid is beroofd.

19. Eiser stelt derhalve dat de rechtbank had moeten vaststellen dat sprake is van onrechtmatige detentie voorafgaand aan de toepassing van vreemdelingenrechtelijke bevoegdheden op grond van de Vreemdelingenwet 2000.

20. Eiser stelt dat de rechtbank vervolgens aan verweerder had moeten verzoeken om aan te geven welke belangenafweging verweerder heeft gemaakt waardoor – in aanmerking nemende – ondanks het feit dat eiser in de fase voorafgaand aan de toepassing van de vreemdelingenrechtelijke maatregelen op onduidelijke titel van zijn vrijheid is beroofd, desondanks toch in vreemdelingenbewaring moet worden gesteld.

21. Nu de rechtbank zulks heeft nagelaten, kan de uitspraak van de rechtbank om deze reden mitsdien niet in stand blijven.

MATON

ADVOCATEN

DERDE GRIEF

Er is in zijn geval geen sprake is van enig vermoeden van onttrekking aan de uitzetting. Appellant verblijft in Nederland bij zijn moeder die in zijn onderhoud voorziet. Hij heeft dus wel degelijk middelen van bestaan. Daarnaast heeft eiser hier ten lande een relatie opgebouwd waaruit een kind is geboren. Beide zaken zorgen ervoor dat appellant zich niet al onttrekken aan het toezicht door de instanties.

VIERDE GRIEF

Tevens dient te worden opgemerkt dat de maatregel van vrijheidsbeneming de meest vergaande maatregel in de Vreemdelingenwet is. Toepassing van zo'n zwaar middel is alleen geoorloofd in uitzonderlijke gevallen. Het proportionaliteitsvereiste brengt met zich mee dat eerste gekeken dient te worden naar een lichter controlemiddel, voordat tot inbewaringstelling wordt overgegaan. In het geval van appellant had een meldplicht ook volstaan waaraan hij eerder voldeed. Zeker nu hij nog in afwachting is van lopende procedures, en in Nederland beschikt over middelen van bestaan en een vaste woon- en verblijfsplaats. Er heeft in het geval van appellant dan ook géén zorgvuldige individuele belangenafweging plaatsgevonden. Appellant kan zich dan ook niet verenigen met het oordeel van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zutphen waarin wordt gesteld dat er in gegeven omstandigheden geen aanleiding bestond voor het toepassen van een lichter middel. Anders dan in de overweging van de rechtbank naar voren komt, is er in deze situatie geen risico dat appellant niet meer beschikbaar zou zijn voor uitzetting.

REDENEN-WAAROM

appellant Uw Afdeling eerbiedig verzoekt om:

- a. zijn hoger beroep gegrond te verklaren;
- b. de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, Zutphen, van 5 september 2007, zaaknummer: AWB 07/32961 VRONTN, te vernietigen;
- c. de jegens appellant toegepaste maatregel van bewaring onrechtmatig te verklaren;
- d. de tenuitvoerlegging van de toegepaste maatregel van bewaring te beëindigen;

MATON

ADVOCATEN

- e. ten bate van appellant een schadevergoeding ex artikel 106 VW 2006 toe te kennen;
- f. verweerder in de kosten van de procedure te veroordelen.

Gemachtigde,



Mr. G.J.B.C. Maton